

OBECNICKÝ ZPRAVODAJ

KVĚTEN 2021 | Ročník 24

Vydává Obec Obecnice (☎ 318 614 056) | Redakce Bohouš Svoboda (☎ 318 614 079) | www.obecnice.cz

Co najdete v Obecnickém zpravodaji:

OBECNÍ ÚŘAD | SDH | ZŠ | MŠ | SPOLKOVÝ DŮM - KNIHOVNA | HISTORIE

Jaro se nám rozběhlo po brdské krajině, povytahovalo zelenou trávu na loukách, na záhonech povzbuzovalo zeleninu, včelám domlouvalo, že už je čas. Stromy začaly kvést jako divé a nám to začne. Někteří si vesele zapláčou a zakýchají, jiní u sekaček si drsně zanadávají a část bude pekelně našťvaná, protože ti „jiní“ budou sekat trávu i v neděli. Prostě je tu typické jaro. Zase se bude hrát hokej, on už se vlastně hraje, naši si zatím před mistrovstvím vedou dobře, dokonce jsme Rusy porazili. Možná se hrad diplomatically za porážku omluví, aby uklidnil rozjítřenou situaci. A život běží dál. Očkování proti kovidu běží, začíná se rozvolňovat, lidi budou moci odjet k moři, je vidět, že se blíží volby. Hlavně, aby se podařilo ukočírovat ten mizerný virus. Ledoví muži jsou za námi a teď už jen budeme doufat, že se nevrátí a slunce nám rozežře klouby, vždyť je květen, čas lásky. Snad i proto je potřeba, aby klouby nevrzaly a neprozradily mladé milence, zalehlé někde na louce u cesty. Vlastně, mladým chlapům klouby ještě nevržou, a vůbec, vždyť to přece není o vrzání.

Jé, teď jsem se to toho zamotal. Tak dopadá zralé vzpomínání na mládí. Když už jsem u mládí, vzpomněl jsem si na jednu svoji. Milostné hrátky: „*Milostné hrátky na květu pampelišky neskončily slavně, pádem z výšky dvou decimetrů a velkou dírou na tvém svetru, ze které se směje prs. A pak smutný zůstat zkus. Zvlášť, když se přímo chechtá a tebe lechtá. Nezbyvá než svetr svléknout a tak dále. Cudnosti dát vale a na frkačky ze zlomeného stvolu hrát milostné písně spolu.*“ Doufám, že puritáni mi odpustí vzpomínání ve zralém věku, jak vypadalo naše mládí. Dneska už to asi bude jinak. Nebudu vás už dál květnovým úvodníkem trápit a dám ještě jednu z mládí. Dívčím mladým: „*Dívčím, co se sluníčkem nahotou duše hladí, jak kouzelným sklíčkem vracejí nám mládí. Štíhlé jako proutky vrby, cudné sudičky, chlapům, co normálně se hrbí, vypínají hrudníčky. Dívčím, co berou břehy, jako voda tichá, chlapům vtisknou něhy a zatahují břicha. Dívčím, co se sluníčkem...*“ Přátelé, užijte si mládí a jara. **bs**

INFORMACE Z OBECNÍHO ÚŘADU V OBECNICI

Rekonstrukce základní školy v Obecnici a výstavba nové tělocvičny

Stavba je spolufinancována z prostředků Ministerstva financí ČR programu Akce financované z rozhodnutí Poslanecké sněmovny Parlamentu a Vlády ČR ve výši 20 mil. Kč, dále z prostředků Středočeského kraje ze Středočeského infrastrukturního fondu ve výši 304.754 Kč a z rozpočtu obce Obecnice ve výši 8 mil. Kč.

Práce na této stavbě postupují dle schváleného harmonogramu prací tak, aby byl termín dokončení celé akce 31. 8. 2021.

Středočeský kraj

PLATEBNÍ PORTÁL

Na **webových stránkách obce Obecnice** je odkaz na **platební portál**, kde může občan Obecnice a Oseče zaplatit přímo z domova některé služby či poplatky. V této fázi projektu je zde možno zaplatit poplatek za psa, poplatek za pronájem hrobového místa, poplatek za odpady a poplatek za vodné. Jak provést platbu je podrobně popsáno v odkazu.

PŘÍBRAMSKO RÁJ BETLÉMŮ

Vánoce jsou ještě daleko, ale dostala se mi do rukou kniha výtvarníka a ilustrátora Stanislava Sloupa, **Příbramsko ráj betlémů** a v ní mě zaujala i část věnovaná Obecnici. Pan Stanislav Sloup je absolventem Průmyslové školy bytové tvorby v Praze a Katedry dějin umění Filozofické fakulty Univerzity Karlovy a také spoluautor knihy Příbramské Vánoce, jesličky a tvůrci betlémů. Kniha Příbramsko ráj betlémů obsahuje mnoho fotografií betlému i figurek a informací o nich, a kromě slovníčku slov souvisejících s betlémy, důlním provozem, se Svatou Horou či hornickou stravou, obsáhlý seznam řezbářů a tvůrců jesliček.

Zakoupit lze od autora, cena 600 Kč.

bs

VÝSTAVA OBRAZŮ Magdalena Kolářová

NOC Kostelů

28. 5. 2021

Výstava otevřena
do září 2021

Funkcionalistický kostel,
Farského 1960/7, Tábor 2

Jubilanti

*Blahopřejeme všem jubilantům,
kteří slaví či budou slavít své narozeniny
v měsíci květnu a červnu.*

V této rubrice budou uveřejňovány jména jubilantů
(pokud nám k tomu dají písemný souhlas).

Obecní úřad Obecnice

*Dopracovaly pilné ruce,
utichlo navždy předobré srdce.
Očima drahýma se již nepodíváš,
teď klidným spánkem odpočíváš.*

Dne 26. dubna 2021 nás náhle
opustil pan **Karel Kubík**
ve věku 71 let.

*Kdo jste ho znali, věnujte mu s námi tichou
vzpomínku.*

Manželka Jaroslava s rodinou.

Vzpomínka

Dne 20. května 2021
by se paní **Anežka Kuklová**
dožila 90 let.

Na drahou maminku vzpomínají
dcery Jana Kotrbová a Jarka Kalousková
s rodinami.

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ Obecnice

Zdravím všechny čtenáře Obecnického zpravodaje, další měsíc nám v rychlosti odvál jarní vítr, a tak Vám zde přiblížím, co se událo u hasičů. Pěkné počasí samozřejmě láká do přírody, a tak pozorujeme i větší zájem turistů o návštěvu CHKO. Ve středu 28. dubna se nám na hasičské zbrojnici v 15:52 rozezněla siréna. Byl nám nahlášen požár v CHKO Brdy. Po příjezdu na místo, které bylo u Skelné hutě, bylo zjištěno, že nebylo dohašeno ohniště, na kterém si někteří „turisté“ dělali buřty. Naštěstí se požár dokázal najít a uhasit včas. Nevznikly tedy žádné velké škody. Takto bychom se v lese chovat neměli...

Hned druhý den 29. dubna se nám opět rozezněla siréna ve 13:57. V tento den probíhaly střelby na vojenské střelnici. Bohužel munice zapálila kus dopadové plochy Brda. Jednalo se o požár o rozloze cca 100 x 400 m. Naštěstí s velkým nasazením hasičů se podařilo oheň rychle lokalizovat a zlikvidovat. Štěstí bylo, že tento den nefoukal vítr. Snad příště se s kolegy hasiči setkáme jinde, než u zásahu.

Jelikož se již udělalo hezky, mohli jste několikrát vidět naši Tatru po obci. Zde jsme preventivně čistili kanalizaci. Stále nás ale překvapuje, jaké věci v ní najdeme. Prosím tedy všechny občany, aby nesplachovali do kanalizace vše, co se jim nehodí. Kanalizace k tomu není určena. Když každý bude jednat rozumně, nebudeme muset řešit ucpanou kanalizaci.

Již nějaký čas vyhlížíme rozvolnění protiepidemiologických opatření s tím, abychom mohli obnovit činnost dětského družstva. Naštěstí již tento týden jsme se mohli k činnosti vrátit. Více se dozvíte v rubrice MH.

Se stále se zvyšujícím nárůstem návštěv v CHKO Vás seznámím se základními pravidly chování v CHKO Brdy:

- V CHKO nenajdete žádné stravovací ani jiné služby, proto doporučujeme přibalit si na cestu vydatnou svačinu či vhodné nápoje.
- Pokud se budete chtít osvěžit vodou z brdských studánek, dbejte aktuálních upozornění u těchto zdrojů, protože ne všechna voda je vhodná pro pitné účely.
- Nenajdete zde ani odpadkové koše, proto prosíme návštěvníky, aby si své odpadky odnesli a jejich likvidaci provedli na nejbližším vhodném místě.
- Na celém území CHKO platí zákaz rozdělávání ohňů.
- Na celém území CHKO platí zákaz táboření. Bivakování je povoleno.
- Část území je bývalým vojenským újezdem, při nálezu munice s ní nemanipulujte a zavolejte Policii ČR.
- Buďte opatrní, na cestách můžete potkat lesní techniku.
- Další informace lze získat v infocentrech

Zdroj www.ochranaprirody.cz

Já pevně doufám, že všem místním i turistům jsou tyto pravidla známa. Přeji všem krásné jaro.

Petr Zima, velitel SDH

MLADÝ HASIČ

Jedna z nejlepších zpráv letošního roku (prozatím) k nám přiletěla začátkem měsíce května. Vláda uvolnila amatérské sporty, takže JUPÍ, oddíl Mladého hasiče opět zahájil dne 10. 5. 2021 po dlouhé odmlce (od 12. 10. 2020) svoji činnost. Moc jsme se těšili nejen my, ale hlavně také děti. První setkání jsme si trochu zopakovali, co kdo zapomněl. Požární technika, stabilizovaná poloha, napojování hadic, sestavení základny... Užívali jsme si to všichni. A protože jsme si často říkali, že 60 minut na činnost oddílu je málo (děti jsou zvědavé, chtějí toho hodně vědět a vše si vyzkoušet), rozhodli jsme se, že od 17. 5. 2021 prodloužíme činnost o půl hodiny, tzn. od 16.00 do 17.30 hodin. Ony samotné děti chodily s tím, že toho času je skutečně málo.

Máme velikou radost, že děti se nám vrátily ve velkém počtu a že o naši aktivitu nadále přetrvává jejich zájem. **Mili Kotápišová**

MLADÝ HASIČ

SDH OBECNICE pořádá

Prázdninový příměstský tábor 2021

Kde: Hasičská zbrojnice Obecnice

Kdy: 19. 7. – 23. 7. 2021 (pondělí – pátek)
vždy od 7.30 do 16.00

Cena: 1 000 Kč i s obědy

Příměstský tábor je omezen věkově od 6 do 15 let. Účastnit se mohou chlapci i děvčata, kteří nejsou členy SDH Obecnice – Mladý hasič. Program bude zaměřen nejen na hasičský sport, ale také na ochranu přírody, zdravotědu, všestranný rozvoj.

Dopravu na hasičárnu a zpět zajišťují rodiče. Účastníci si budou nosit vlastní svačiny – dopolední a odpolední. Oběd zajištěn v místní restauraci. Pokud počasí dovolí, děti budou trávit většinu času venku.

Zájemci napíší na níže uvedený e-mail, následně jim bude zaslána závazná přihláška.

SDH Obecnice
M. Kotápišová

e-mail: mhobecnice@seznam.cz

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA v Obecnici

Den Země 22. 4. 2021

V rámci oslav Dne Země se žáci třetí třídy vydali na krátkou vycházku. Ráno jsme si zadali práci, děti měly vytvořit plakáty k tomuto dni. Ty pak dopracovávali doma. Připomněli jsme si tuto tradici obdivováním krásy probouzející se jarní přírody. Cestou děti plnily různé úlohy, poznávaly první jarní rostliny, probouzející se stromy. V místním lese dostaly děti za úkol vytvořit srdce z přírodnin. Výtvořily byly opravdu nádherné. S paní asistentkou Klárou Vöröšovou jsme obdivovaly, jaká pěkná dílka děti během chvilky vytvořily. Při vycházce jsme si připomněli i pravidla dopravní výchovy, zopakovali jsme si zásady první pomoci. Vycházku jsme ukončili na zahradě u mateřské školky. Tady si děti zahrály různé sportovní hry, vrátily se spokojené k dalším činnostem.

Těšíme se na další společné vycházky v okolí školy.

Mgr. Jana Pokorná

Čarodějnice v 1. třídě

V pátek 30. 4. 2021 si žáci 1. třídy Masarykovy ZŠ Obecnice tak trochu netradičně připomněli zvyky oslav „Čarodějnic“.

První vyučovací hodinu všichni prvňáčci během distanční výuky nastartovali své počítače, zasedli do svých domácích křesel a „těšili se“ na výuku. Po ranním pozdravu čekalo na děti překvapení. Třídní učitelka Mgr. Eva Bízová přečetla popis známé čarodějnice z pohádky O perníkové chaloupce. Pomocí vizualizéru ukázala žákům Babu jagu perníkovou, čarodějnici z Lexikonu ohrožených druhů strašidel. Autorkou této krásné knihy plné charakteristik lesních, lučních a domácích strašidel a jejich výtvarných ztvárnění je Vítězslava Klimentová. Poté žáci ústně po-

Moje čarodějnice se jmenuje Lali.
Má fialové vlasy a modré oči.
Lali nosí kysku ve vlasech.
Ráda nosí černo-fialové šaty a černé boty.
Žije na koštili. Žije na kraji lesa v malé chaloupce.

K. DUCHOŇOVÁ

Moje čarodějnice

Moje čarodějnice se jmenuje Abráča. Má dlouhé černé vlasy, bradavici na nose a skášené zuby. Nosí špičatý klobouk dlouhý dřevný plášť a má koslík. Abráča umí kouzlit.

Tom

ČARODĚJNICE AGÁTA

ŽIJE V CHATŘI KDESÍ V BRDSKÝCH
LESÍCH. BYDLÍ S NÍ STARÝ ČERNÝ KOČUR,
ZMIJE A NĚKOLIK PAVOUKŮ, AGÁTA MÁ JEDNO
OKO ZELENÉ A DRUHÉ ČERNÉ. MÁ DVA ŠPIČATE
ZUBY. SBÍRÁ MOCHOMŮRKY A VARI SI
Z NICH POLÉVKU.

pisovali, jak vypadá čarodějnice, řešili několik slovních úloh na dané téma a nacházeli čarodějnice v pohádkách. Také si připomněli důležitá telefonní čísla IZS, která by se mohla v případě neukázněnosti u večerního pálení čarodějnic hodit. Dle své fantazie prvňáčci popisovali i své čarodějnice. O tom, že se jim práce moc vydařily, se můžete přesvědčit.

Mgr. Eva Bízová

Distanční výuka na druhém stupni

„Všechno zlé je pro něco dobré.“ Takto zní jedno rčení, pomocí kterého se snažím v životě dívat na různé situace, jež přicházejí. Takovou situací je i distanční výuka. V tomto kontextu musím říct, že mě distanční výuka v mnohém obohatila a toto bohatství jsem se snažila, podobně jako mnozí kolegové, předat i našim žákům. Rozhodně jsme se naučili využívat celý administrativně-výukový systém EduPage používaný na naší škole. Přes počáteční obtíže se žáci a učitelé naučili v něm pracovat a používat jednotlivé funkce. Oproti jiným podobným softwarům (Bakaláři, Google Classroom, MS Teams...) je velkou výhodou, že všechny nezbytné složky pro vzdělávání jak v prezenční, tak distanční formě, jsou v jediném systému a plynule v nich přecházíme z jedné formy výuky do druhé, dle potřeby. Mám tři děti školou povinné, které pracují a používají jiné vzdělávací platformy, takže mám možnost porovnání. Učitelé i žáci jsme se naučili používat mnohé počítačové programy a aplikace (např. Jamboard, Wordwall, Learningapp, Mentimeter, Kahoot, Quizlet, Powerpoint...) a využívat jiné výukové portály (skolasnadhledem, Mcourser – jazyky, CT EDU – různá výuková videa, Besip, irectina...) Přemýšlím, jak tyto zkušenosti a dobré aplikace používat i v budoucnu v hodinách ve škole. Záviset to bude na technickém vybavení, třeba využití tabletů při výuce. Bavilo mě objevovat a posouvat hranice možností svých a svých žáků. Nakonec jsme tedy společně online zkoušeli techniky a metody kritického myšlení, práci ve skupinách přes Google Meet a dospěli jsme i k badatelské výuce v rámci hodin přírodopisu. Zeptejte se žáků šesté a sedmé třídy. Sedmáci pracují na různých pokusech s rostlinami – klíčení, růst, list, stonk, květ... Šestáci pozorovali žížalu, pokoutníka, pavouka třasavku velkou, koryše – svinky, mnohonožky.

Samozřejmě, že lidský kontakt nelze přes kameru nahradit, takže se většina těší zpět do školy. Přesto v těchto ztížených podmínkách jsme nezaháleli a snažili se vyčíst z dané situace maximum. Velmi bych chtěla ocenit spolupráci s asistentkami pedagogů, které pomáhaly žákům s různými potížemi a často fungovaly i jako první pomoc pro žáky, které něco trápilo a mohli se na ně s důvěrou obrátit.

Nemusíme naše děti tolik litovat. Každá generace se musela poprat s jinými výzvami. Popasovat se s distanční výukou, když téměř všechny děti mají dostupné technické možnosti k výuce na dálku, je v porovnání s dětmi z jiných méně vyspělých a méně bohatých zemí nebo zemí postižených různými válečnými konflikty, to nejmenší zlo, které je mohlo v životě potkat. Prohlédněte si výsledky práce žáků 6. – 9. třídy.

Markéta Marková

(vyučující na druhém stupni přírodopis, německý jazyk a výchovu ke zdraví)

Ukázky prací z aplikace Jamboard, kdy žáci v daný moment mohou vkládat lístečky se svými názory, znalostmi a postřehy. Výhoda je, že tabule se dá připravit předem, žáci do ní zapisují v reálném společném čase a tvoří nové dílo.

6. třída – Výchova ke zdraví – Žáci jsou rozděleni během online výuky do skupin a vytvoří vlastní meet (schůzku), během ní diskutují ve skupince a vkládají společně na připravenou tabuli v aplikaci Jamboard. Vyučující může navštívit jednotlivé skupinky a zároveň sleduje, jak žáci ve skupinkách tvoří a zapisují na tabuli. Po stanoveném čase, se všichni vrací do hlavního společného meetu, díváme se na jednotlivé tabule a komentujeme výslednou práci.

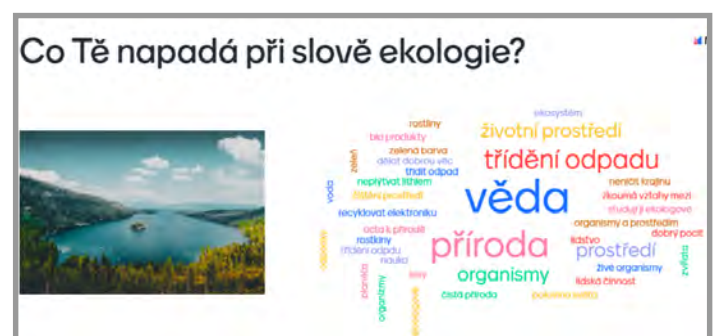
7. třída – přírodopis – Žáci si přečtou zadaný text a potom doplňují informace na tabuli Jamboard.

8. třída – německý jazyk – Práce ve dvojicích – Zapiš pomocí textového pole nebo lístečku správný čas uvedený na hodinách.

9. třída – přírodopis – aplikace Mentimeter – využití jako brainstorming k danému tématu

MATEŘSKÁ ŠKOLA v Obecnici

Dne 12. dubna mohla mateřská škola po dlouhé pauze konečně zase ve svých prostorách přivítat děti. Sešli jsme se sice jen ve skupince do počtu 15, ale i tak se těšily nejen děti, ale i paní učitelky. Společně jsme si povídali o dnech strávených doma, co prožili, jak se jim dařilo vypracovávat úkoly a jak se těšili do školky.

Prvním tématem po dlouhé pauze bylo povídání o vodě. Děti se dozvěděly nejen různé zajímavosti, které se týkají vody, zkusily si také zasportovat. Procházeli dobrodružnou cestu různými přeskoky přes „říční kameny“, ale i balancovaly na „lávce přes potok“. Při výtvarném tvoření si vytvořili kapku, uvnitř které nakreslili obrázky s témati-

kou, kde všude se setkávají s vodou. Práce se dětem velmi povedly. Asi nejzajímavější bylo sledování učitelky, která dětem předváděla pokusy týkající se opět vody. Vytvořili si „olejovou lampu“, „vykvétající květiny“, „rybičky ve vodě“ a další zábavné pokusy.

V dalším týdnu jsme se zabývali tematikou dětské knihy a pohádky. Ty nejznámější a nejoblíbenější děti zanesly do své vlastnoručně vyrobené ilustrované knížky. Ke každé knížce patří i záložka. Tu si děti vyrobily z papírových proužků, které do sebe proplétaly a které se jim moc povedly.

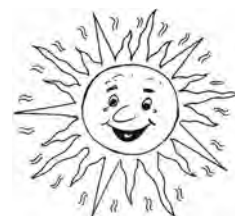
Jako každý rok v květnu, tak i letos nesmíme zapomenout na již proběhlý svátek Den matek, a proto jsme ve volných chvílích trénovali procvičováním besídky pro maminky. Paní učitelky pro děti připravily krátké pásmo básniček a tanečku. Jelikož jsme se nemohli předvést maminkám osobně, besídka byla natočena na video a rodiče ji mohou shlédnout na internetových stránkách.

První květnový týden mateřská škola ožila i těmi nejmladšími dětmi a mohli jsme se přivítat skoro v plném počtu. Také jsme konečně mohli odměnit všechny děti, které se v březnu zúčastnily jarní soutěže „Kouzlo jara“. Zapojilo se deset rodičů se svými ratolestmi, kterým jsme předali diplomy, věcné ceny a lízátko. Všichni obdarovaní měli velikou radost.

Celý další květnový týden patří tématu o rodině. Nejmenší se dozví, co je rodokmen, jak je pro všechny rodina důležitá a kdo vlastně tu rodinu tvoří. Co vše se změní, když se narodí malé miminko a co si můžeme představit pod pojmem bezpečný domov. Většina starších dětí už jsou předškoláci a ti už většinou ví, jak se jmenuje obec, ve které bydlí, pokusí se říct přesnou adresu i popsat cestu ze školky domů, kterou budou již brzy třeba i sami procházet, když se budou vracet ze školy domů. Všechny děti se můžou ještě v květnu těšit na maňáskové divadlo s pohádkou „O pejskovi a kočičce – jak myli podlahu“, kterou si připravila paní učitelka.

Snad už nám bude přát i více sluníčka, abychom mohli všichni načerpat tu správnou energii na sportování a hry na zahradě a abychom mohli absolvovat delší procházky do lesa a na louku a sledovat kvetoucí přírodu. Hned první červnový den se všichni nejmenší můžou těšit na Den dětí, kdy společně oslavíme jejich svátek soutěží, sportováním, kdy se každý školáček může těšit i na zasloužené odměny.

Knihovna – Spolkový dům Obecnice

**Chladný květen, červen vlažný,
je pro sýpky, sudy blažný.
Je-li květen chladný, rok nebude hladný...**

To bychom si přáli chladný květen. Ale ať je, jaký chce, knihovna tu pro Vás stále bude mít spousty zajímavých knih ke čtení. Chladné květnové dny nás zaženou s knihou do tepla domova. Slunečné jarní dny nás pak vylákají s knihou v ruce do našich zahradek. Četba je ideálním druhem odpočinku po náročné práci na zahradě.

Knížní novinky

Oddělení pro mládež se rozrostlo a stále rozrůstá o knihy pro dívky a chlapce, některé jsou zamilované, jiné dobrodružné a napínavé a jiné fantasy.

Wim Hof
Ledový muž
Otužování je zdravé a návykové...

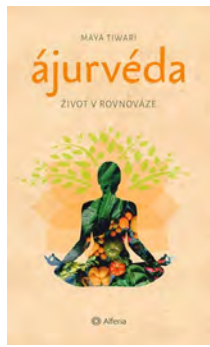
Anne Jacobsová
Venkovské sídlo
trilogie

Agatha Christie
Třináct záhad

Anne Jacobsová
Panský dům
sága

Maya Tiwari
Ajurvéda,
cesta k rovnováze
Alternativní čtení o sjednocení těla,
mysli a duše

Milí čtenáři, od 6. května do 4. června je provoz knihovny omezen. Knihovnu můžete navštívit pouze **každé pondělí od 8.00 do 16.30**. Od 7. června se na Vás bude knihovna a spolkový dům opět těšit, doufám již v plném provozu.

Malý literární kvíz

Tento kvíz ocení především maturanti. Poznáte autora a název knihy podle jmen hlavních postav? Zkuste nejdříve bez pomoci internetového vyhledávače. ☺

- Pavel Baumer
- Winston Smith
- Alexandr Wronskij
- Doktor Galén
- Cesira
- Helenka Freisteinová
- Peter Marlow
- George Milton
- Jan Dítě
- Řehoř Samsa

Májový běh na Klobouček

Od 30. dubna do 2. května jste se mohli proběhnout/svižně projít na vrchol Kloboučku a vysloužit si tak medaili. Všem sportovcům děkuji za účast. Medaile si již někteří z Vás vyzvedli, na některé stále čeká v knihovně.

Definitivní rozloučení se zimou

Poslední dubnový den patří již odněpaměti pálení čarodějnic. V tento den se loučíme se zimou a vítáme jaro. Navíc noc z 30. dubna na 1. května byla magická. Nachází se totiž přesně mezi jarní rovnodenností a letním slunovratem. A takhle se pájilo.

Letní program na prázdniny 2021

Pevně věřím, že o prázdninách se s Vámi budu setkávat pravidelně na kreativních, kulturních a pohybových akcích. Jistě Vás zajímá, jaký bude program... Zatím si ho nechám pro sebe a prozradím Vám ho v dalším čísle zpravodaje.

Veronika Hemrová

STŘÍPKY Z MÉHO VANDRBUCHU

O městě, kde byl zavražděn nepohodlný generál

(pokračování z předchozího čísla OZ)

Od bývalého dominikánského kláštera jsem se po Kostelních schodech vydal na Kostelní náměstí, které leží kousek od severovýchodního rohu Náměstí Krále Jiřího z Poděbrad. Zde, na Kostelním náměstí, se totiž nachází nejstarší sakrální stavba ve městě – kostel sv. Mikuláše a sv. Alžběty. Přesné datum položení jeho základního kamene není známo, předpokládá se, že tento okamžik mohl nastat kolem roku 1220. S určitostí lze ale říct, že k dokončení stavby došlo v roce 1239, neboť toto dokládá darovací listina rodiny Frankengrünerů, kteří novému kostelu věnovali jeden k postranních oltářů zasvěcený sv. Anně. Svatostánek byl původně vystavěn jako trojlodní románská bazilika, z níž se však do současnosti zachoval jen západní portál a dolní část věží, protože rozsáhlému požáru celého města v roce 1270 neunikla ani tato stavba. Po požáru byl kostel ve správě řádu německých rytířů, kteří se zavázali kostel znovu vybudovat. Kolem roku 1350 byla vybudována řádová komenda, presbyterium a byly opraveny také věže. Oprava vlastní lodi kostela byla kvůli nedostatku finančních prostředků velmi dlouho jen nouzová. K přestavbě a řádné opravě došlo až za krále Jiřího z Poděbrad roku 1468. Město pak převzalo kostel do své správy a roku 1476 bylo nové gotické trojlodí kostela dokončeno. Věže kostela byly na dalších více než 250 let ozdobeny typickými gotickými jehlanci, které je možné spatřit třeba na historických vedutách Chebu. V letech 1660 – 1720 proběhla barokizace interiéru, v rámci které bylo instalováno 17 nových oltářů, hlavní oltář byl ozdoben obrazem od Georga Adama Eberhardta, byla zhotovena kazatelna a podlaha z bílého mramoru, křtitelnice a západní předsíní byla osazena barokní mříží. Roku 1742 však do osudu chrámu opět zasáhl ohnivý živel. Blesk zapálil severní věž a vzniklý požár zničil oba jehlance věží, krov a prostory zvonice, kde došlo v důsledku žaru k roztavení zvonů. Po tomto požáru byl požádán chebský rodák Balthasar Neumann o zhotovení plánu nových věží. Dostavba nových věží od dochované výšky zvonice byla dokončena osazením dvojité barokní kopule na jižní věži, zatímco severní věž zůstala nedostavěna s provizorní pultovou střechou. Po požáru v roce 1809, kdy byly obě věže i loď kostela vážně poškozeny, byla dokončena pouze jižní věž a opatřena tentokrát neogotickou helmicí se čtyřmi nárožními věžičkami. Oprava severní věže, opět pouze nouzově zastřešené, byla dokončena až o padesát let později. Zásadní vzhled významné chebské stavby také poznamenaly události z konce 2. světové války. Dne 20. dubna 1945 byl spojeneckým letectvem proveden nálet na Cheb, útok směřoval především na nádraží a přilehlý železniční viadukt, ale bombardování zasáhlo i centrum města a vážně poškodilo i kostelní věže, resp. jejich helmice, které spadly. Jejich zastřešení bylo po válce provedeno už jen provizorně, věže získaly jen nízké, 7 metrů vysoké stříšky, které zůstaly provizoriem na příštích 63 let, a to až do roku 2008. Projektovou dokumentaci obnovy zastřešení věží vypracoval chebský architekt Josef Vystyd podle původního návrhu akad. architekta Josefa Čiháka z roku 1956. Každá ze dvou helmic věží je vysoká 26 metrů, čtyři věžičky, které ji obklopují, pak měří okolo 13 metrů. Velké věže jsou ukončeny kupolemi s kříží, na malých věžičkách jsou makovice ukončeny hrotnicemi.

Kostel před osazením helmic v roce 2008.

Cheb - kostel sv. Mikuláše a sv. Alžběty.

Všechny malé i velké kupole jsou pokryty plátkovým zlatem. Okna ve věžích jsou dělená, z bezpečnostních důvodů v nich však není sklo, ale tmavošedá překližka, kterou lze kdykoliv odkrýt. Samotná realizace však neproběhla tak, jak se původně počítalo. Podle původního plánu totiž měly helmice putovat na věže po částech a teprve nahoře se kompletovat. Nakonec se však podařilo sehnat jeřáb, který byl schopen těžké helmice zvednout a posadit na věž vcelku. Na cestu vzhůru se pochopitelně nemohly vydat bez posvěcení, a to se vzhledem k jejich velikosti odehrálo poměrně neobvyklým způsobem – proud svěcené vody k nim byl vyslán z hadice za pomoci vysokozdvíhací plošiny. A tak od 29. června 2008 díky tříletému úsilí městského Nadačního fondu Historický Cheb, jemuž se podařilo nashromáždit s přičiněním řady sponzorů potřebných 9 milionů korun, vypadá kostel sv. Mikuláše opět jako před zničujícím požárem v 18. století a město se může opět chlubit svým někdejší historickým panoramatem.

(pokračování v dalším čísle OZ)

Z cest Vás všechny zdraví **Martin Jarolímek**

POVÍDÁNÍ O STUDÁNKÁCH | 11. část

Tentokrát se podíváme k sousedům na jineckou lesní správu, na lesnický úsek Baštiny. Zde se kromě studánky „Na baštinských loukách“ (viz *Obecnický zpravodaj – říjen 2020*) nacházejí dvě studánky, jež také rozhodně stojí za zmínku. Obě patří do povodí Červeného potoka.

První z nich je u Ohárkové cesty, cca 400 m severně od výše jmenované studánky na Baštinských loukách. Údajně jde o původní vrt z 50. let 20. stol., kdy probíhal průzkum ložisek uranu v Brdech. Navrtný pramen vyvedený betonovými trubkami na povrch dává velmi kvalitní vodu o konstantním průtoku. Valdecký lesní Jarda Emich pojmenoval tuto studánku „Věra“ po své manželce; před pár lety pak neznámý pachatel vytvořil novou pěknou stříšku a studánku nazval „Kristýnčina“. Ke studánce se nejlépe dostaneme, když v „Zájezdku“ odbočíme z valdecké silnice doleva po „Berance“ a hned zase doleva po prašné cestě „Ohárkové“ (závora); po ní půjdeme cca 800 m a v jejím pravém ohybu se dáme rovně po linii; po sto metrech spatříme vlevo od linie onu studánku. Pokud půjdeme po linii dál, přijdeme k Baštinským loukám.

Druhá studánka je docela slavná, je zmiňována ve starých turistických průvodcích po Brdech a píše o ní i pan Čáka ve své knize „Brdy – krajina neznámá“. Vyvěrá totiž přímo pod okresní silnicí směrem na Zaječov: „U panny Lídy“. Toto místo má svou historii z dob, kdy chodila procesí věřících na poutní místa. Nejslavnější poutní místo byla samozřejmě Svatá Hora, ale chodilo se i do Svaté Dobrotivé (dnes Zaječov). Poutníci putující přes lesy ať tím, či oním směrem se zastavovali u této studánky, odpočívali a prováděli své náboženské rituály (např. házení křížků z větviček do vody). Dnes je pramen poměrně slabý, ale zátiší ve stínu mohutných smrků je malebné. Naproti přes silnici stával po celá stáletí křížek; ten současný pochází z doby po „Sametové revoluci“. Pokud tudy proletíme autem, snadno se stane, že křížek i studánku mineme a ani si jich nevšimneme...

K panně Lídě se vztahuje i jedna dosti známá pověst, kterou tady ale nebudeme uvádět a kdo má zájem, nechť si ji za domácí úkol přečte v „Čákovi“...

Václav Pernegr

UZÁVĚRKA
červnového čísla **OBECNICKÉHO ZPRAVODAJE**
bude v sobotu **12. června 2021**

Jiří Krivánek - obecnický rodák, autor mnoha krásných knih mysliveckých příběhů, odehrávajících se v přírodě hlavně vojenských výcvikových prostorů, poskytl pro Obecnický zpravodaj své články, které se týkají našich Brd. Tímto mu ještě jednou děkuji. Věřím, že vás čtenáře zaujmou. Dnes to bude o **Carvance**.

bs

Hájovna Carvanka

Hájovna se nacházela přibližně 500 m jihozápadně od vrcholu Toku, v nadmořské výšce 850 m a byla ve své době nejvýše položeným obydlím uvnitř České kotliny. O vzniku hájovny Carvanka se nedochoval žádný přímý doklad. Na mapě polesí Velká Baština z roku 1748 je zakreslena louka, přibližně v takovém plošném rozsahu, jak se na Carvance zachovala až do vzniku dělostřelecké střelnice a na ní jednoduchá stavba. O jejím názvu kolují dvě verze. Podle první byl Carván uhlíř, který v těchto místech žil a jehož obydlí se později stalo hájovnou. Podle druhé byl Carván pytlák, kterého vrchnost udělala hajným. S největší pravděpodobností hájenka vznikla na přelomu 18. a 19. století za vlády rodu Vrbnů a střežila odloučený výběžek jejich panství, tzv. Hořovickou či Velkou Baštinu.

Byla to původně přízemní chalupa, z poloviny kamenná, s pavláčkou. Její druhou část tvořila část roubená, typický brdský srub. Před stavením se nacházel malý rybníček. Krátce po I. světové válce přistavěla správa hořovického velkostatku k původní hájence novou budovu, v níž byl vedle bytu hajného i pokoj pro lovecké hosty se samostatným vchodem. Ta byla opět roubená, zevnitř vyzděná, s šindelovou střechou. Vedle budovy hájenky byla postavena ještě další roubenka, která sloužila jako chlév a seník. Jako seník sloužila i roubená část původní hájenky. Zděná část byla zbourána.

Vysoká poloha a zdejší klimatické podmínky představovaly pro místní obyvatele dosti krušný život. V deníku propagátora turistiky po Brdech L. Malého, učitele z Příbrami se v roce 1893 píše: „Hájovna je uprostřed rozsáhlých lesů a obyvatelé její jsou tu v zimě takřka zakleti. Již v říjnu musí být hajný zásoben potravinami až do května; hajná zcela případně říká, že jsou tu jak na Sibiři...“. V období mezi dvěma světovými válkami bylo toto místo častým cílem výletníků, turistů, sportovců a skautů. Poslední rodinou, obývající Carvanku, byla rodina hajného Boučka. V roce 1931 musela Carvanka ustoupit vojenské střelnici. Budova byla odkoupena p. Kočkou, rozebrána a znovu postavena ve Strašicích, kde stojí dodnes.

Existenci bývalé hájovny, připomíná jen do podoby jakési zdi téměř pietně sestavená skupina kamenů s prostým nápisem na dřevěné desce. Opodál byla v devadesátých letech postavena dřevěná lovecká chata.

Jiří Krivánek

Z HISTORIE... 12. HUSITÉ V NAŠEM KRAJI

Pokračujeme v české historii, kterou se snažím vztáhnout k našemu kraji, většinou z různých pramenů buď citovaných v knihách nebo zjištěných na internetu, doplněných vsuvkami původního textu knihy Ladislava Malého Příbramsko a Dobříšsko, vydané v roce 1930 (původní text proloženým písmem).

Dnes se vrátím ještě k době husitské. O bitce mezi příbramskými, kteří se hlásili podobojí (husité) a Hanušem z Kolovrat (katolík, stranil králi Zikmundovi) jsem již psal v předešlých částech. Hanuš z Kolovrat (Kolovrat) svoje akce nevykonával kvůli prospěchu katolické církve, ani z lásky ke králi, jeho snažení vycházelo spíše z chamtivosti, aby se dostal k majetku. Jak píše ve své knize L. Malý: *Nečinil tak jen čestným zápasem bojovníka, ale též bídáckými intrikami a křivým svědectvím. Jen jemu se přičítá falešná žaloba na Jindřicha Berku z Dubé a měšténina pražského Matěje Smolaře, kteří popraveni byli, aby se Hanuš příbramského jejich zbožít zmocniti mohl.* Paradoxem zůstává, že nakonec Hanuš jako nepřítel husitů, nejprve po neúspěšném obléhání svých hradů Točnicku a Žebráku husitským vojskem, poté v roce 1430 po obležení Libštejna husity, byli i s bratrem Bedřichem donuceni vyjednávat s Prokopem Holým, uzavřít smír a přislíbit podporu straně podobojí. Dostali se sice do nepřízně krále Zikmunda, *ale zástavu mu bez zaplacení zpět nevydali. Oba bratři se zúčastnili 14. srpna 1431 bitvy u Domažlic, Hanuš jako hejtmán husitské jízdy.*

Vrátíme se zpět do našeho podbrdského kraje. Roku 1425 se okolo Obořiště ubíral houf husitů, asi deset jízdních a čtyřicet pěších, které vedl Bohuslav ze Švamberka. Na tvrzi sídlil katolík Jindra Koloman z Dürensteinu, husité tvrz oblehli a z posádky, která se vzdala, bylo jedenáct osob upáleno. *Tvrz Kolomanova (dřívější jméno se nezachovalo), prý po tomto oboření dostala jméno Obořiště. Podobné upalování vykládalo se Žižkovi jako děsné ukrutenství, jenže zapomenout nesmíme, že právě tak činila strana katolická, beroucí si vzor ze sněmu kostnického. Byla to „půjčka za oplátku“.*

Žižka jako válečník vynikl ve všech směrech, jednou z nejdůležitějších součástí válečného umění jsou válečné vozy. Vlastně se dá říci, že jsou to pohyblivé pevnosti. Na pokyn vůdce se mohla vozová hradba náhle měnit do různých tvarů dle potřeby. Také rychlost pochodů husitského vojska byla úžasná. To dokázali i při pronásledování Zikmunda od Kutné Hory k Německému Brodu.

Mnoho míst našeho kraje trpělo válečnou liticí dob husitských, a to jak Příbram, tak i Dobříš, Obořiště a Nový

Knín. Zvláště Nový Knín byl Žižkou strašně ztrestán a vyvrácen. (popsáno v minulých člancích). O Milínu se vypráví, že byl jednou větším městem... ale po husitských bouřích klesl na stupeň vesnice. Na Podbrdsku v té době zanikly poblíže Mníšku vesnice Kdýčina a Korytany. U Rybníků (ves u Dobříše) zanikla ves Želnice, u Drevníků ves Vlčice. Na Příbramsku úplné zkáze podlely u Hluboše ves Jeseňičky a Hlubošská Lhotka, z níž zbylo jen stavení na návsi, kde do dnes samota „Náves“. U Třebeska ještě zaniklé vesnice Truskov a Koryta.

Typem úplné zkázy z dob husitských je benediktinský klášter na Teslíně. S dovolením odcituji se stati Benediktinské proboštství v Teslíně, která vyšla ve sborníku Podbrdsko v roce 2007, autorka PhDr. Věra Smolová, ředitelka Státního okresního archivu Příbram. Jedná se o část, která se týká zániku teslínského proboštství. „O útoku na proboštství v Baštíně vypravuje Jiří Crugerius roku 1669: 7. února 1421 některý voj husitského vojska zamířil také k teslínskému proboštství a spálil zdejší poustevnu i s nevelikým kostelem; z pramenů není známo zda plameny pohltily některého asketu, protože divoké okolní lesy odtud umožňovaly snadný útek... Bohuslav Balbín podotýká, že Žižka se svými tábory spálil teslínskou samotou benediktinů, i když jich tam bývalo poskrovnu.“

Ukončím tuto kapitolu ukončením husitských bojů a citací z knihy Ladislava Malého: *Zajímavo je, že jako při začátku husitských bojů tekla první krev na půdě našeho okresu dobříšského, tak na konci bratrovražedných zápasů, v květnu 1434, ubírali se bratři našimi okresy k osudnému bojišti lipanskému. Pod velením Prokůpkovým táhli bratři od Plzně přes Žebrák k Hostomicům, kdež se rozdělili na dva proudy. Táboři se dali přes Příbram a Kamýk k Miličtinu, kdežto Siroťci přes Hradec, Dobříš a Ostromeč k Českému Brodu. Tu postavily síly své dvě strany, obě české. Česká šlechta (bez rozdílu vyznání) kromě Roháče z Dubé, Semana z Kunštátu, Jana z Berkova a Jana Koldy ze Žampachu proti straně městské (královská města, obce tábořské, kromě Prahy, Plzně a Mělníka). Lstí z vozové hradby vylákání Táboři i Siroťci poražení tu byli v neděli po slavnosti Božího Těla 30. května 1434. Čechy, před nimiž se Evropa chvěla, porazili zase jen Čechové.* **bs**

Prokletý básník

200 let uplynulo od narození francouzského básníka, překladatele a uznávaného literárního a uměleckého kritika, který se jmenoval Charles Baudelaire (šarl bodler).

Žil 9. 4. 1821 až 31. 8. 1867. Je prvním z řady tak zvaných prokletých básníků. Jeho nejznámějším dílem jsou Květy zla. Dílo vyšlo v roce 1857. Tato básnická sbírka je považována za klíčové dílo moderní světové poezie. V době vydání však musel autor zaplatit pokutu za urážku náboženství a morálky. Sbírkou překládali do češtiny nejprve Jaroslav Vrchlický a Jaroslav Goll, pak mnoho dalších českých básníků, také Viktor Dyk, Karel Čapek a příbramský rodák Hanuš Jelínek. Pro překlady zaujala autora tvorba Edgara Alana Poea, moc se mu líbila. Tím se zasloužil o rozšíření díla tohoto amerického spisovatele (E. A. Poe žil v letech 1809–1849) nejen ve Francii, ale i v celé Evropě. **E.T.**

TY NAŠE BRDY - Tok

V dalším pokračování o krásách brdské přírody si povíme o nejvyšším vrcholu našich Brd - TOKU.

Tok - nejvyšší hora Brd, dříve uváděná i jako Velký Tok pro odlišení od Toku Malého, není z dálky nijak zvlášť výrazná. Je to rozsáhlá náhorní plošina, kde se vrchol rozezná jen podle usazeného zeměměřičského kamene. Ten se, ne právě ke cti pánů geometrů, v půlce dvacátého století musel stěhovat. Tam, kde nad jeho prvotním stanovištěm léta stál vysoký trigonometr, není nejvyšší bod hory. Na starých mapách se uvádělo nejprve 857 m a později 863 m. Skutečná nejvyšší poloha Toku leží dvě stě metrů jižněji a zde je naměřeno 864,9 metru, což se zaokrouhluje na 865.

Koncem 19. století v českých zemích bylo vybudováno víc rozhleden a turistických zařízení než za celé století následující a nejvyšší hora v nitru Čech nemohla být opomenuta. Odbor Klubu českých turistů v Příbrami již v roce 1893 usiloval o vystavění vyhlídkové věže na Toku. Rozhledna tady byla opravdu potřebná, protože

Vrchol Toku s vrcholovou knihou.

vysoký les na zdejší plošině dokonale kryl to, co je možné z Toku shlédnout. Kruhový pohled na všechny hraniční hory Čech. Bohužel v 10. ročníku Časopisu turistů z roku 1898 čteme zprávu o činnosti příbramského odboru KČT a v ní i tato slova: Jest nám bohužel konstatovati, že lesní správy a ředitelství těch panství, jimž rozsáhlé a půvabné lesy v obvodu českých Brd majetkem přísluší, turistické podniky po těchto čistě českých horách a hvozdech nejen nedoporučují, ale zájmům turistickým spíše na odpor se staví... To platí také o několikaleté snaze odboru našeho pořídití za vydatné podpory celého KČT důkladnou rozhlednu na dotyčném nejvyšším horském bodu uvnitř celého království Českého, na obecnickém Toku.

Vyhlídková věž měla stát nad oním prvním, mylným vrcholkem Toku, jenž byl na hranicích lesů hořovického knížete z Hanau a dobříšského Colloredo-Mansfelda. Příbramským připadalo vhodnější místo pro rozhlednu na

straně dobříšské, ale kníže Colloredo-Mansfeld si žádný turistický ruch na svém majetku nepřál. Neřekl to sice přímo, aby se v české společnosti nejevil jako sobec a zpátečník, ale jednání s turisty pod různými záminkami oddaloval, až se mu podařilo znechutit je tak dokonale, že od svého úsilí vybudovat rozhlednu na Toku

upustili. Není známo, proč se po tomto neúspěchu nepokusili turisté jednat s majitelem druhé půlky hory, knížetem z Hanau. Snad proto, že tento šlechtic dal pár let předtím z popudu KČT vystavět svým nákladem rozhlednu na vrchu Písky nad Jincemi a turisté už ho nechtěli obtěžovat podruhé.

Kdejsou kořeny tohoto jména Tok? Jazykovědci pracující v oboru místních jmen vyslovili hned několik názorů. Je prý možné, že Tokem bylo označováno místo, k němuž se točila cesta či kde se točil vítr, nebo je jméno odvozeno od slova téci. Tedy vysoká poloha, z níž stékají vodní prameny. A pak je tu tok jako milostný zpěv tetřeva hlušce. I když to poslední není prý podle vědců příliš přesvědčivé. Hory v Evropě podle zpěvu nebo křiku ptáků nikde jména nenesou, přesto se přikláníme k této variantě. Právě pro náš brdský Tok byl totiž tok tetřevů nad jiné charakteristický. Na začátku sedmdesátých let dvacátého století tetřevi nitro našeho pohoří opustili. Podle sdělení zasvěceného znalce brdské myslivosti lesníka ing. Jiřího Kráčmery, tokal naposled tetřev na jaře roku 1971 na dvou vrcholcích středních Brd, na Houpáku a na Hlavě. Přibližně v této době opustili Brdy i menší příbuzní tetřeva tetřívci a ještě dříve kdysi zde hojný jeřábek. Lesničtí odborníci jsou pře-

Vřesoviště na úbočí Toku.

svědčení, že je možné tetřeva do Brd opět vrátit, a učinili zde již první pokusy. V zahraničí zakoupili padesát tetřevů a opatrně, promyšleným systémem, je počali vysazovat do nitra našich lesů. (Pozn. red. článek byl publikován v OZ v roce 2002, proto požádám Ing. Václava Pernegra o povídání o tetřevích a jak se projekt záchrany tetřeví populace povedl. bs red.)

(pokračování na str. 14)

Pohled na dopadovku a na Tok.

TY NAŠE BRDY - Tok (dokončení ze str. 13)

Tok je velkou zásobárnou vody tekoucí naší vesnicí v podobě dvou potoků. Na jihozápadním svahu Toku pramení Albrechtský potok, protéká jižně pod Kloboučkem, Sítovou a podél Nových chalup a na Německých ústí u Antropiusů do Čepkovského potoka. Čepkovský potok pramení severně od vrcholu Toku, protéká Zadní bučinou, Přední bučinou a ústí do Octárny. Dále přes Leský rybník (dnes Rákosí), přes Cejnovnu, podél Brůdku a vsí k výše jmenovanému soutoku.

Tok není jen zásobárnou vody pro Obecnici a okolí, ale zejména oplývá velkým přírodním bohatstvím lesních plodů, černých jahod (borůvek) a brusinek. Sběr těchto plodin proslavil naši vesnici. Pamatují úrodná léta, kdy se v prodejné Jednoty vykoupilo za sezónu více než 6 vagónů jahod.

Na Toku je vybudováno jedno ze tří dopadišť dělostřelecké střelnice. Nástřelná plocha, dříve zvaná Červánka, (podle názvu usedlosti Carvánka) je dnešní dopadová plocha na Toku. V roce 1927–1930 bylo na Toku pro vojenské účely vykáceno 3,16 km² lesa. Tyto práce prováděli Rusíni, po kterých ještě zůstaly názvy částí lesa (U Rusínské boudy). Tetřev a Tok, dnes však spíše jelen a Tok, to je cosi, co jistě patří nedílně k sobě. Začátkem 90. let bylo takové množství jelení zvěře, že se dalo spatřit i stádo v počtu několika set kusů a dodnes se střední Brdy mohou pochlubit, že jelení zvěř je tu původní a že nikdy nebyla zvěř vystřílela, jako se to stalo ve většině lesnatých oblastí Čech. Podzimní říje na Toku je pro milovníka zvěře a přírody nezapomenutelným zážitkem na celý život.

(použito knihy J. Čáky *Střední Brdy*) **Jenda Zelenka**

Foto Lukáš Stejskal

Foto Lukáš Stejskal

PUTOVNÍ KAMÍNKY

Už jste slyšeli o facebookové skupině „KAMÍNKY“? Anebo jste našli nějaký pomalovaný kamínek a nevěděli, co s ním? Trochu vám to objasním.

Jsou lidé, kteří malují na kamínky. Můžete se zapojit i vy. Stačí najít vhodný kamínek, pořídit si akrylové barvy a lak, a můžete začít. Na kamínek namalujete jakýkoliv obrázek (malé děti malují třeba tečky, nebo jen oči a pusy), každý podle sebe. Nemusí to být žádné umělecké dílo. Pak obrázek musíte přelakovat, aby se nesmyl. Z druhé strany kamínku napíšete vaše poštovní směrovací číslo a název skupiny „KAMÍNKY“, případně „# f“. I tuto stranu přelakujete. Nyní je kamínek připraven na cestu. Teď už ho stačí jen někam položit, kde bude vidět.

A kamínky můžete i hledat. Pokud nějaký najdete a máte facebook, můžete ho vyfotit a přidat do skupiny „KAMÍNKY“. A potom ho přesunout na jiné místo nebo si ho nechat, to už záleží na vás. V této skupině můžete pak hledat i svoje kamínky.

Tato zábava způsobuje radost nejen dětem, ale i dospělým. Takový nález kamínku je super, a když někdo najde ten váš, tak to taky potěší. A pokud se neobjeví na facebooku, tak to vůbec nevádí, protože plno lidí facebook nemá.

Anna Laňová

Obecnice 266, 262 21 | Tel. 723 001 733

www.kryll-elektro.cz

**Náborový příspěvek
až 50 000 Kč**

Životopisy zasílejte na e-mail:
holeckova@kryll-elektro.cz

- **ELEKTROMONTÉR/ELEKTROMONTÉRKA s praxí**
- **STROJNÍK-BAGRISTA/
STROJNICE-BAGRISTKA s praxí**
- **SKLADNÍK/SKLADNICE,
SPRÁVCE AREÁLU**

CO VÁM DOKÁŽEME NABÍDNOUT?

- Práci na hlavní pracovní poměr, na jednu pracovní směnu
- Odpovídající finanční ohodnocení (dle předchozí praxe a zkušeností)
- Měsíční podíl na zisku z realizovaných zakázek
- Vánoční bonus – 13. mzda
- 5 týdnů dovolené
- Příplatek za víkend 80%
- Penzijní připojištění – po zkušební době příspěvek 600 Kč měsíčně
- Služební mobilní telefon i k soukromým účelům
- Pracovní oblečení včetně pracích prostředků
- Vzdělávání a zvyšování kvalifikace
- Firemní akce – např. motokáry, opékání prasete atd.

Z OBECNICKÉ HISTORIE...

*Taneční vystoupení „Staročeská beseda“ tančily děvčata při různých obecních akcích. Je to májový tanec, který se docho-
vává podle původní české tradice. Sestava má čtyři části, každá z nich se skládá z několika úryvků národních písní
a tanců. „Beseda“ se dodnes v Obecnici tancuje např. při Staročeských májích.*

*Staročeské máje v Obecnici v 80. letech 20. století. V popředí Lída Karasová se Zdeňkem Procházkou, za nimi Irena
Průšová a vpravo Lída Švajdlerová.*

Foto archiv Pavla Jíchy